

"All the News That's
Fit to Print."

The New York Times.

VOL. LXXI.—NO. 18,886

NEW YORK, TUESDAY, APRIL 16, 1912—TWENTY-FOUR PAGES.

ONE CENT

In Greater New York, at
New York City, and Newark, TWO CENTS.

THE WEATHER.

Unsettled Tuesday. Wednesday,
fair, cooler; moderate southerly
winds, becoming variable.
EP For full weather report see Page 25.

TITANIC SINKS FOUR HOURS AFTER HITTING ICEBERG; 866 RESCUED BY CARPATHIA, PROBABLY 1250 PERISH; ISMAY SAFE, MRS. ASTOR MAYBE, NOTED NAMES MISSING

Col. Astor and Bride,
Isidor Straus and Wife,
and Maj. Butt Aboard.

"RULE OF SEA" FOLLOWED

Women and Children Put Over
in Lifeboats and Are Supposed
to be Safe on Carpathia.

PICKED UP AFTER 8 HOURS

Vincent Astor Calls at White Star
Office for News of His Father
and Leaves Weeping.

FRANKLIN HOPEFUL ALL DAY

Manager of the Line Insisted
Titanic Was Unsinkable Even
After She Had Gone Down.

HEAD OF THE LINE ABOARD

J. Bruce Ismay Making First Trip on
Gigantic Ship That Was to
Surpass All Others.

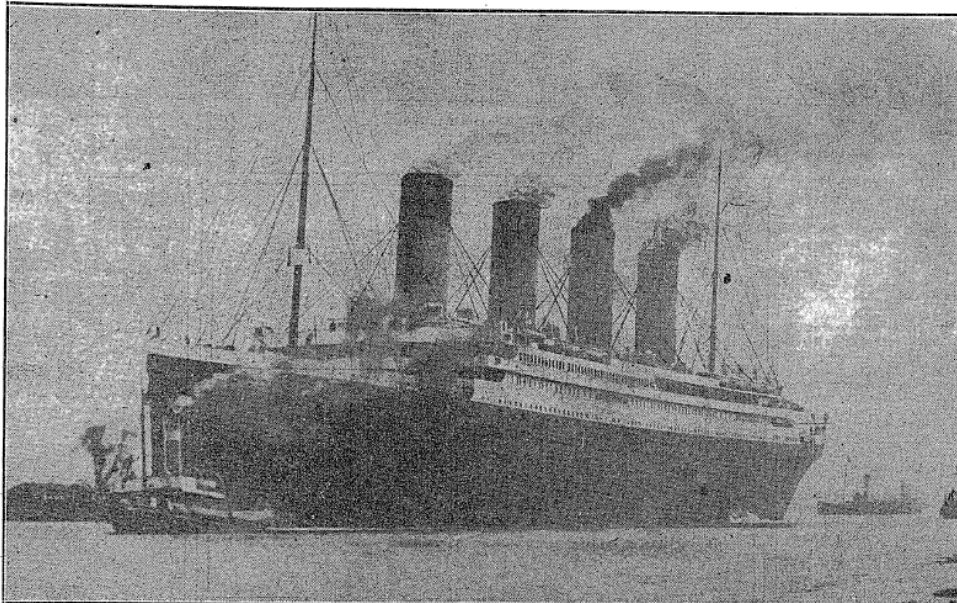
The admission that the Titanic, the biggest steamship in the world, had been sunk by an iceberg and had gone to the bottom of the Atlantic, probably carrying more than 1,400 of her passengers and crew with her, was made at the White Star Line offices, 9 Broadway, at 8:30 o'clock last night. Then P. A. S. Franklin, Vice President and General Manager of the International Mercantile Marine, crowded that probably only those passengers who were picked up by the Cunarder Carpathia had been saved. Advice received early this morning tended to increase the number of survivors by 500.

The admission followed a day in which the White Star Line officials had been optimistic in the extreme. At no time was the admission made that every one aboard the huge steamer was not safe. The ship itself, it was confidently asserted, was unsinkable, and inquiries were informed that she would reach port, under her own steam, probably, but surely with the help of the Allan liner Virginian, which was reported to be towing her.

As the day passed, however, with no new authentic reports from the Titanic or any of the ships which were known to have responded to her wireless call for help, it became apparent that authentic news of the disaster probably could come only from the Titanic's sister ship, the Olympic. The wireless range of the Olympic is 500 miles. That of the Carpathia, the Parian, and the Virginian is much less, and as they neared the position of the Titanic they drew further and further out of shore range. From the Titanic's position at the time of the disaster it is doubtful if any of the ships except the Olympic could establish communication with shore.

Titanic sank at 2:20 A. M. Monday. In the White Star office the hope was held out all day that the Parian and the Virginian had taken off some of the Titanic's passengers, and reports were made to get into communication with those liners. Until such communication was established the White Star officials refused to recognize the possibility that there were none of the Titanic's passengers aboard them. But by daylight came the message from Capt. Haddock of the Olympic to Cape Race, Newfoundland, telling of the foundering of the Titanic and of the rescue of 655 of her passengers by the Cunarder Carpathia, which, the wireless message said, reached the position of the Titanic at daylight. All they found there, however, was lifeboats and wreckage. The biggest ship in the world had sunk at 2:20 o'clock yesterday morning.

Mr. Franklin admitted late last night that the Parian and the Virginian, though they were among the first to answer the Titanic's calls for help, could not have reached the scene before 10 o'clock yesterday morning, seven and a half hours after the big Titanic burst her nose beneath the waves and plunged downward out of sight. The Carpathia, so the wireless dispatch from Capt. Haddock to Cape Race announced, reached the scene of the Titanic's foundering at daylight, several

The Lost Titanic Being Towed Out of Belfast Harbor.

PARTIAL LIST OF THE SAVED.

Includes Bruce Ismay, Mrs. Widener, Mrs. H. B. Harris, and an incomplete name, suggesting Mrs. Astor's.

CAPE RACE, N. F., Tuesday, April 16.—Following is a partial list of survivors among the first-class passengers of the Titanic, received by the Marconi wireless station this morning from the Carpathia, via the steamship Olympic:

Mrs. JACOB P. WIDENER.
Mr. HARRY WIDENER.
Mrs. ED. W. APPLINGTON.
Mrs. ROSE ARBOTT.
Mrs. C. M. BURNES.
Miss D. D. CASSEBIE.
Mrs. WM. M. CLARKE.
Mrs. R. CHURCHILL.
Miss E. O. CROSSBIE.
Mrs. H. ROBERTS.
Miss JEAN HIPACK.
Mrs. H. B. HARRIS.
Mrs. ALEX. HALVISON.
Mrs. MARGARET HAYES.
Mr. BRUCE ISMAY.
Mr. and Mrs. ED. KIMBERLEY.
Mr. P. A. S. FRANKLIN.
Miss EMILIE KINCKEN.
Miss G. P. LONGLEY.
Mrs. A. F. LEATHER.
Miss BERTHA A. VOYAT.
Mrs. MARY CLINES.
Mrs. SINGOLD LINDSTROM.
Mr. GUSTAVE J. LESETH.
Miss GEORGETTA A. MADILL.
Miss M. M. MCGILL.
Mrs. TUCKER and maid.
Mrs. J. B. THAYER.
Mr. J. B. THAYER, Jr.
Mr. HENRY WOOLMER.
Miss ANNA WARD.
Mr. RICHARD M. WILLIAMS.
Mr. P. M. WAINOR.
Miss HELEN A. WILSON.
Miss WILLARD.
Miss MARY WICKES.
Mrs. GEO. D. WIDENER and maid.
Mrs. J. STEWART WHITE.
Miss MARY TOUNG.
Mrs. THOMAS POTTER, Jr.
Mrs. EDNA S. ROBERTS.
Countess of ROTHSCHILD.

Mrs. C. HOLMANIE.
Mrs. RUSAN P. ROGERSON. (Probably Ryerson).
Miss EMILY B. ROGERSON.
Mrs. ARTHUR ROGERSON.
Master ALLISON and nurse.
Miss K. T. ANDREWS.
Miss NINETTE FANHART.
Miss E. W. ALLEN.
Mr. and Mrs. D. BISHOP.
Mr. H. BLANE.
Miss A. BASSINA.
Mrs. JAMES BAXTER.
Mr. GEORGE A. BAY.
Miss C. BONNELL.
Mrs. J. M. BROWN.
Miss G. C. BOWEN.
Mr. and Mrs. R. L. BECKWITH.
Miss RUTH TAYLOR.
Miss ELLA THORP.
Mr. and Mrs. E. Z. TAYLOR.
GILBERT M. TUCKER.
Mr. JOHN B. ROGERSON.
Mr. M. ROTHCHILD.
Miss MADRIELE NEWELL.
Miss MARJORIE NEWELL.
HILLEN W. NEWSON.
Mr. FERNAND OMOND.
Mr. E. C. OBBY.
Miss HELEN R. OSTRY.
Mrs. MAMAM J. REBAGO.
Miss OLIVIA.
Mr. D. W. MERVIN.
Mr. PHILIP EMOCK.
Mr. JAMES GOOGHT.
Mrs. FERRIE MARSHALL.
Mrs. W. E. MINIHAN.
Miss APPIE RANLEY.
Master ARTHUR FRECHEN.
Mrs. KARL H. BEHR.
Miss VESITTE.

Mrs. WILLIAM BUCKNELL.
Mrs. O. H. BARKWORTH.
Mrs. H. B. STEPHANSON.
Mrs. ELSIE BOWERMAN.
The Marconi station reports that it missed the word after "Mrs. Jacob P." in a list received by the Associated Press this morning the name appeared well down, but in The Times list it is first, suggesting that the name of Mrs. John Jacob Astor is intended. This supposition is strengthened by the fact that, except for Mrs. H. J. Allison, Mrs. Astor is the only lady in the "A" column of the ship's passenger list attended by a maid.
NAMES PICKED UP AT BOSTON.
BOSTON, April 15.—Among the names of survivors of the Titanic picked up by wireless from the steamer Carpathia here tonight were the following:
Mr. and Mrs. L. HENRY.
Mrs. W. A. HOOPER.
Mr. MILE.
Mr. J. TLYNN.
Miss ALICE FORTUNE.
Mrs. ROBERT DOUGLAS.
Miss HILDA SLATY.
Mrs. P. SMITH.
Mrs. BRAMHAM.
Mrs. FLORENCE MARE.
Miss ALICE PHILLIPS.
Mrs. PAULA MUNZ.
Mrs. JANE.
Miss PHYLLIS G.
Miss AND E. CARR.
Miss MINIHAN.
Miss BERTHA.

Biggest Liner Plunges
to the Bottom
at 2:20 A. M.

RESCUERS THERE TOO LATE

Except to Pick Up the Few Hun-
dreds Who Took to the
Lifeboats.

WOMEN AND CHILDREN FIRST

Cunarder Carpathia Rushing to
New York with the
Survivors.

SEA SEARCH FOR OTHERS

The California Stands By on
Chance of Picking Up Other
Boats or Rafts.

OLYMPIC SENDS THE NEWS

Only Ship to Flash Wireless Mes-
sages to Shore After the
Disaster.

LATER REPORT SAVES 866.
BOSTON, April 15.—A wireless
message picked up late to-night,
relayed from the Olympic, says
that the Carpathia is on her way
to New York with 866 passengers
from the steamer Titanic aboard.
They are mostly women and chil-
dren, the message said, and it con-
cluded: "Grave fears are felt for
the safety of the balance of the
passengers and crew."

Spilled in The New York Times.
CAPE RACE, N. F., April 15.—
The White Star liner Olympic
reports by wireless this evening
that the Cunarder Carpathia
reached, at daylight this morning,
the position from which wire-
less calls for help were sent out
last night by the Titanic after her
collision with an iceberg. The
Carpathia found only the lifeboats
and the wreckage of what had
been the biggest steamship afloat.
The Titanic had foundered at
about 2:20 A. M., in latitude
41:56 north and longitude 50:14
west. This is about 30 minutes
of latitude, or about 34 miles, due
south of the position at which she
struck the iceberg. All her boats
are accounted for and about 655
souls have been saved of the crew
and passengers, most of the latter
presumably women and children.
There were about 2,100 persons
aboard the Titanic.

The Leyland liner California is
remaining and searching the po-
sition of the disaster, while the Car-
pathia is returning to New York
with the survivors.

It can be positively stated that
up to 11 o'clock to-night nothing
whatever had been received at
or heard by the Marconi sta-
tion here to the effect that the
Parian, Virginian or any other
ships had picked up any survivors,
other than those picked up
by the Carpathia.

First News of the Disaster.

The first news of the disaster
to the Titanic was received by the
Marconi wireless station here at
10:25 o'clock last night [as told
yesterday's New York Times.]
The Titanic was first heard giving
the distress signal "C. G. D., D."
which was answered by a number
of ships, including the Carpathia,

CAPT. E. J. SMITH,
Commander of the Titanic.

hours before the expected arrival of
the Virginian and the Parian.
1,465 Lives Lost First Report.
It is unbelievable, so White Star Line
officials were compelled to concede
finally, that the Carpathia should have
failed to pick up every lifeboat which
still floated on the waves. If they
failed to pick up more than 655 passen-
gers, it was because the others of the
ship's complement had gone with her
to the bottom.

But it was not until nearly night-
fall that the extent of the disaster
was realized. Before that the resur-
gences of the bulletin issued by the
White Star Line was sufficient
to quiet the fears of those who had
relatives or friends aboard the un-
fortunate ship and to prevent wide-
spread belief in a serious disaster.
Capt. Haddock's message from the
Olympic, which is printed in another
column of this Times, strongly in-
dicated that none but the 655 taken
from life boats by the Carpathia had
been saved. This message was re-
peated by the Olympic to Cape Race at
daylight, and it was the first authentic
news of the Titanic's foundering at daylight, several

THE PROBABLE LOSS.	
First cabin.	Number Aboard.
Second cabin.	280
Third cabin.	700
Fourth cabin.	100
Crew, (estimated).	850
Total.	1,910
By the Carpathia.	866
Probably drowned.	1,044

layed immediately to the White Star
office, but Mr. Franklin positively
declined to make the text of the mes-
sage public. He offered still the hope
that passengers were aboard the Parian
and the Virginian, and even when
the admission was wrong from him
that there seemed little hope of the
saving of any others than the 655
aboard the Carpathia, he clung to the
hope that in some unscrupulous way
there were other passengers
aboard the two Allan liners.

First Reported Titanic in Tow.
Throughout the day there had been
reassurances that the Titanic was be-
ing towed to port by the Virginian,

and when Capt. Haddock's message
proved this to be untrue only the ad-
mission was made at the White Star
office that the Titanic had sunk. Mr.
Franklin said that Capt. Haddock's
message was brief and "suggested to
say that all the crew had been saved."
But the inference was not that all the
passengers had been saved. Rather
it was that many of them had died,
and presently Mr. Franklin admitted
the fear that there had been a terrible
loss of life on the Titanic.
This version of Capt. Haddock's
wireless had been given at the White
Star office.

Capt. Haddock of the Olympic sends
a wireless message to the White Star
office here that the steamer Titanic
sank at 2:20 A. M., after all the pas-
sengers and crew had been lowered to
life boats and transferred to the Vir-
ginian. The Atlantic Cable, with

passengers of the Ti-
tanic, on route to New York.
At 9 o'clock, however, he modified
this statement, declaring:
"As far as we know the situation, there
have been rumors from Halifax that
three steamer were at the scene of the
Titanic's sinking, namely, the Vir-
ginian, the Parian, and the Carpathia.
We have heard from Capt. Haddock
that the Titanic sank at 2:20 o'clock this morning.
Haddock also informs us that the Car-
pathia has 655 survivors on board. It
is very difficult to say whether the
Virginian and the Parian have any
survivors on board until we can get a
report from these vessels."

Fears Serious Loss of Life.

We have asked for that report from
Capt. Haddock, and we are expecting
a reply at any time. The Carpathia
is now on her way to New York.

GRAND DEAR SPENDING WATER.
The loss of a glass-bottomed bottle.
25.

by proceeding to New York direct. We
very much fear that there has been
serious loss of life, but it is impossible
for us to say definitely concerning this
statement, declaring:
"As far as we know the situation, there
have been rumors from Halifax that
three steamer were at the scene of the
Titanic's sinking, namely, the Vir-
ginian, the Parian, and the Carpathia.
We have heard from Capt. Haddock
that the Titanic sank at 2:20 o'clock this morning.
Haddock also informs us that the Car-
pathia has 655 survivors on board. It
is very difficult to say whether the
Virginian and the Parian have any
survivors on board until we can get a
report from these vessels."

GRAND DEAR SPENDING WATER.
The loss of a glass-bottomed bottle.
25.

Continued on Page 2.

Predikan i Lycksele kyrka och Örträsk kyrka söndagen 15 april 2012

Predikotext: Johannesevangeliet 21:1-14

Övriga texter: Jesaja 43:10-13; 1 Korinthierbrevet 15:1-11

Tema: Påskens vittnen

Firningsdag: Andra söndagen i påsktiden

Typ av gudstjänst: Högmässa

Inledning Titanic

Visa upp löpsedlar. Idag är det 100 år sedan som atlantångaren *Titanic* sjönk, hon gick under natten till den 15 april 2012 på ett isberg och sjönk under morgonen. Ca 1500 personer omkom (av ca. 2000) och det är fortfarande 100 år senare en av de största fartygskatastroferna i fredstid vad gäller antalet döda.

Fiskebåt inte atlantångare

Som vi kan se i dagens evangelietext så åkte inte lärjungarna någon atlantångare och ingen båt sjönk heller, men ändå finns det likheter.

Jag utlovade förra söndagen, på påskdagen, i Lycksele kyrka (när jag i predikan mer fokuserade på vad Jesu uppståndelse innebar) att denna söndag skulle handla om varför vi kan lita på att uppståndelsen har skett.

Uppståndelsens betydelse

Så kort ska vi återupprepa det som var fokus på påskdagen, jag utgick då ifrån ett ord av Paulus från Romarbrevet:

Om du med din mun bekänner att Jesus är Herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad (Romarbrevet 10:9)

Det är detta det handlar om, vår räddning, vårt eviga väl är det som uppståndelsen handlar om. Genom Jesus död och uppståndelse har vi var och en erbjudandet om ett liv så som Gud tänkte för oss människor från början, ett evigt liv, med start här och med fortsättning på andra sidan graven, med den som älskar oss och som vill oss allt väl.

Det är varför det är viktigt att uppståndelsen har skett.

Titanics undergång som modell

Jag tänkte använda mig av Titanics förlisning för att visa hur vi kan veta något om något som vi själva inte varit med om (nu förutsätter jag bara det, för jag tror ingen av oss är 100 år gammal och ffa. tror jag ingen av oss är tillräckligt gammal för att minnas denna händelse.

Det oväntade inträffar

Om man läser på historien om *Titanic* så handlar det mycket om ingenjörskonst och politik, *Titanic* skulle tillsammans med sin äldre syster *Olympic* och deras gemensamma yngre syster (som enligt uppgift skulle heta *Gigantic*, vilket ändrades efter olyckan med *Titanic* till det lite mindre svulstiga *Britannic*) vara störst, bäst och vackrast och främst vad gäller komfort och klass och lyx och även säkerhet, de skulle bräcka sina rivaler från andra rederier samt främst från Frankrike.

Flera av oss har hört och kanske också fascinerats av berättelsen om *Titanic*; det osänkbara fartyget som sjönk på sin jungfrutur mellan Southampton och New York (kom nu ihåg lite ifrån denna story om *Titanic* för vad vi vet om henne och hur det gick för henne innehåller bra grund för att förstå uppståndelsen och påskens vittnens trovärdighet).

Titanic var själva höjdpunkten i all den industriella revolution, all den utveckling all ingenjörskonst, all optimism över vad tekniken och den nya tiden kunde åstadkomma, vad människan själv kunde göra, hon levde på det rykte som hennes systerfartyg hade fått: "The old reliable" (den (gamla) pålitliga), det verkar som om de som tog emot nödroppen ifrån *Titanic* också tänkte att det inte kunde vara sant, hon var ju den osänkbara,

nödraketerna uppfattades som underhållning och inte som larmsignaler när fartyget som låg närmast, *California*, så dem.

Ändå vet vi att *Titanic* inte inkom till New Yorks hamn. Det oväntade tycks ha hänt, den osänkbara tycks ha sjunkit.

Eller som för 2000 år sedan, den som alla var övertygad om var död, tycks vara vid liv igen.

Hur vet vi?

Jag sa tidigare att jag förra söndagen predikade i Lycksele kyrka och ingen av er tycks reagerat på detta. Ni tycks utgå ifrån att det är sant? Vi människor tenderar att lita på den som pratar och gör vi inte det så anger vi skäl till varför vi inte litar på vad någon säger, till exempel kanske personen brukar komma med lögner eller överdrifter eller så var personen kanske inte ens med själv och har heller inte kikad upp med någon som var med (om någon som aldrig går i kyrkan sa att det var jag som predikade förra söndagen och vi ville vara säkra på att det var jag då skulle vi ju vilja kontrollera en del saker: till exempel om personen var där (man kan fråga efter karaktärsdrag på mig, hur Lycksele kyrka ser ut, man kan kontrollera mot andra källor (till exempel finns mina predikningar ofta utlagda på bloggen, då kan man ju se när jag hävdar att den är hållen, eller annonseringen).

Vi såg på dagstidningarna att de rapporterade om *Titanics* förlisning dagen efter, innan några överlevare kommit fram till hamnen i New York med skeppet, och de flesta tycks ha rapporterat att den osänkbara har sjunkit. De kunde skriva så på goda grunder, telegrafisterna på *Titanic* och *Carpathia* det fartyg som kom först fram och plockade upp överlevande, hade sänt ut sådana meddelanden och *Titanic* hade också skjutit upp nödraketer som setts av det fartyg som låg närmast.

Men ingen hade sett fartyget gå under, utom de som var med, *Carpathia* kom först 2 timmar efter att *Titanic* sjunkit. Vraket efter *Titanic* hittades först 1985, och dessförinnan trodde man att det för alltid

Då är vi tillbaka på trovärdigheten i vittnesutsagor, precis som med andra händelser i historien.

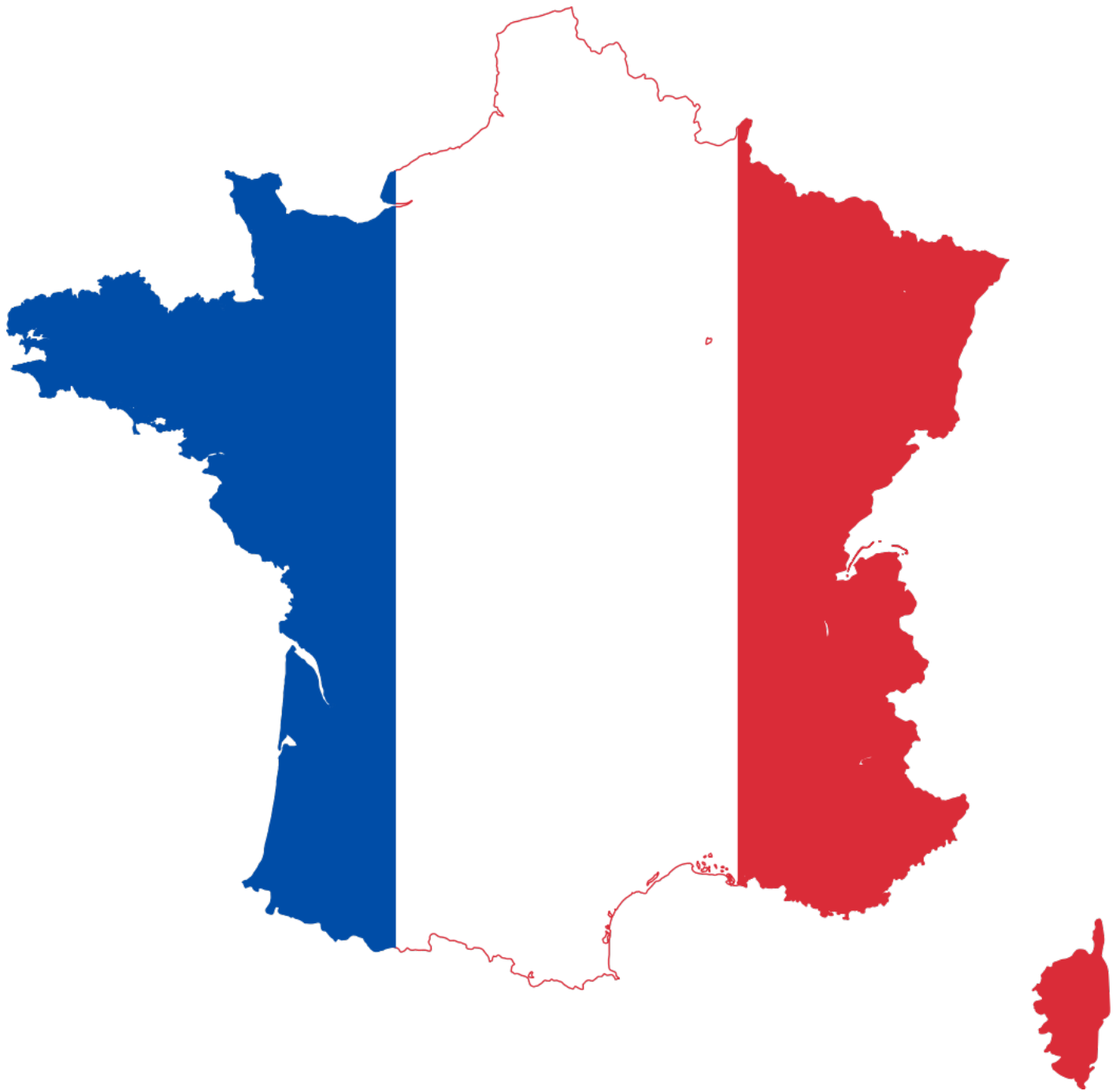
Historien är full av saker vi "vet" - men som har få källor

Vi vet att Julius Ceasar erövrade Gallien (alltså dagens Frankrike), men vad har vi för källor till det? Jo de äldsta kopiorna av originalskriften (*Commentarii de Bello Gallica*) är ifrån 900 e. Kr, men originalet är skrivet under det första århundradet före Kristus, ett avstånd på ca 1000 år, de finns totalt 10 stycken kopior.

Hannibal, en annan känd härförare, levde 200 år före Ceasar och var inte romare, tvärtom så slogs han mot Rom och i sin kamp så är han mest berömd för att ha gett Rom sitt kanske största nederlag och för att ha tagit en stor skara stridsefanter över Alperna, problemet med Hannibal är inte huruvida han har funnits, men huruvida han har gjort vad han tillskrivs, det finns två i sig oförenliga versioner av tåget över Alperna med elefanter, ändå anser i stort sett ingen historiker att han inte gått över Alperna med elefanter, men vi får lyfta på hatten gällande hur.

Vi ska ta två exempel till ifrån den antika historien, de två filosoferna Aristoteles och Platon är båda kända och ganska vällästa fortfarande, ingen ifrågasätter om det är deras skrifter som vi läser, ändå är den äldsta kopian till Platons skrifter ungefär 1200 år efter det att originalet skrevs (totalt 7 kopior) och för Aristoteles del är tiden ca. 1400 år (totalt 5 kopior).

Platons, som var lärjunge till Sokrates (en annan filosof) är också den ende som nämner särskilt mycket om Sokrates och hur han var och hur hjältemodigt han dog, ändå tror vi på det (trots att det bara finns en källa som dessutom har dessa tidsavstånd och fåtaliga kopior).

Illustrationer

- 10 källor jmf med 5000 = $\frac{1}{500}$ (1 pipett jmf med 1 flaska)
- 1000 år jmf med 30 år = 3330 % fler 33 ggr fler (klossar)

Bibeln som text

För Bibeln och då också detta med Jesu uppståndelse gäller att det är kort tid mellan att originalet skrevs och den första kopian är bevarad, de finns också i stort antal.

Det äldsta manuskriptet som är hittat (John Ryland), en bit av det evangelium vi just läst (Johannesevangeliet) är max 30 år efter att Johannesevangeliet skrevs. Till Nya Testamentet och evangelierna (som mest består av ögonvittnens berättelser) har vi inte bara 10 kopior som till den historiska berättelsen av Ceasar, vi har inte heller 100 eller 1000 vi har närmare 5000 kopior. För huvuddelen av NT är tidsavståndet 150 år (Cheaster Beatty) och för precis hela NT 300 år (Codex Sinaiticus).

Vi kunde gå in på mer om historiciteten för evangelierna och mycket annat här, men det här är ju inte ett föredrag utan också en predikan, så jag nöjer mig med att säga att i historiska skrifter finns det klarlagt att de fyra evangelisterna (Matteus, Markus, Lukas och Johannes) antingen själva var ögonvittnen till Jesu liv och död och uppståndelse, eller noggsamt hade använt sig av källor som var ögonvittnen.

I inget av de här fallen har vi så mycket ögonvittnesskildringar bevarade som omtalar samma sak som de och inte särskilt mycket arkeologi som kan hjälpa till och få andra källor än just de här, men om du slår upp detta i ett uppslagsverk så ser du få ifrågasättanden, men för Jesus är det vanligt att vara mer än lovligt skeptisk.

Med detta i bakhuvudet, och vetskapen att jag utelämnat *mycket* fakta, så går vi vidare till huvudkärnan i kristen tro: Uppståndelsen.

Uppståndelsetron var med från början

Vi kan se återigen på exemplet med *RMS Titanic*, nu florerar många teorier om varför hon sjönk, men från början kopplades allt till isberget och 7 dagar efter att hon förliste fotograferades också ett isberg i rätt farvatten med färg som såg ut *Titanics* skavd på sidan. Om Jesus florerar många teorier, en del blir filmer och böcker likt *Holy blood, holy grail, Da Vinci-koden* eller som den film som gick förra söndagen, påskdagen, på SVT *Jesu sista frestelse* i vilken Jesus, likt i Koranen, aldrig ens dog.

Nu över till historien, vad finns det då som tyder på att Jesus har uppstått? Först och främst är det något som tycks ha varit klart från början, det är inget tillägg efter några hundra år, ett exempel på detta ser vi i det kapitel som vi läste ur i 1 Korintherbrevet, där Paulus säger:

Bland det första jag förde vidare till er var detta som jag *själv hade tagit emot*: att Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna och att han visade sig för Kefas (Petrus) och sedan för de tolv.

Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder vid ett och samma tillfälle, de flesta är ännu i livet, men några har avlidit. Därefter visade han sig för Jakob och sedan för alla apostlarna.

(1 Kor. 15:1-7)

Här och på andra ställen i Paulus brev så följer han en fixerad form, som vår trosbekännelse, ”förde vidare detta som jag själv tagit emot” som tycks ha använts av den tidiga kyrkan som läromall/trosbekännelse (jämför med den nicenska trosbekännelsen längs bak i psalmboken, bläddra tillbaka ett blad).

Paulus var inte kristen vid tiden för Jesu död och uppståndelse, han motarbetade de kristna, men blev omvänd dramatiskt 2 år efter Jesu död och uppståndelse. Han fick direkt undervisning och inom 3 år träffade de övriga apostlarna för ett stort möte. Vi ser alltså här att redan då, strax efter Jesu död och uppståndelse predikade de kristna att Jesus uppstått.

Graven var tom

För att Jesus ska kunna vara uppstånden så måste hans grav vara tom och det visar den sig vara. Det är inte bara så i evangeliernas text, eller i Bibeln, utan både de som hade makten: romarna och de som inte stödde Jesus bland det judiska folket vittnar om att graven var tom.

De som sedermera kom till tro på den uppståndne Jesus kunde själva traska ut till graven där han lagts bara några timmar, dagar, år eller så tidigare (beroende på när man kom till tro).

Ögonvittnena var vid liv

De som sett honom är också i livet läste vi, men om de inte sett Jesus så hade inte denna del av trosbekännelsen varit värd något eftersom de då kunde protestera och säga: ”Nej, vi har inte sett honom.”

Det här är viktigt, när man började predika om den uppståndne så var de som sett honom dö och begravas vid liv, de som hävdades ha sett honom var vid liv, både motståndare och anhängare, men ingen protesterade och sa: ”Nej, fel, han är kvar i graven.”

Säkert frågade människor som levde på den här tiden de som var ögonvittnen, en del kanske rent av fick sätta livet till bara för att någon predikant uppgav dem som ögonvittnen (vi kan tänka på den Lasaros som Jesus

gjorde levande, som prästerna och de skriftlärda ville döda eftersom de som såg honom levande igen började tro på Jesus som Guds son), men om vi faktiskt vill ha ett begrepp om hur många ögonvittnen som faktiskt finns upptecknade (och då ska vi minnas att inget ögonvittne har betvivlats av hans motståndare någonstans) så kan vi säga att vi ska förhöra dem i en kvart var och vi skulle hålla på hela dygnet runt så skulle vi kunna börja imorgon måndag, till frukost, och så lyssna i 129 timmar till fredag kvällsmat (129*4=516 st.), och det är lågt räknat ändå.

Kvinnorna och fega lärjungar

Ibland kan människor tro att Bibeln skulle vara en otillförlitlig bok, eller en som bara är påhittad av kristna som har broderat ut livet hos en snickare och predikant ifrån Israel för 2000 år sedan, men kring Jesu död och uppståndelse ser vi ett av många exempel på att det snarare tycks vara autentiska ögonvittnesskildringar: de som senare kom att bli de framträdande och inflytelserika i kristendomen, många av hans lärjungar, de är rädda och fega i det vi läser i Bibeln (om det vore påhittat så hade de nog gärna skildrat sig själva lite mindre genant) och om denna story om uppståndelsen vore påhittad så skulle man nog inte valt kvinnor, utan värde som vittnen i samtiden.

Lärjungarna dog för att de trodde på Jesu uppståndelse

Under tiden Jesus var död så var det inte mycket till morskhet bland lärjungarna, men dagen efter sabbaten den där påsken, efter det att kvinnorna kommit till graven, då hände något: Lärjungarna började förkunna att den som alla hade sett dö en smärtsam och förnedrande död, att han levde och inte bara det, lärjungen Matteus berättar även att Jesus efter sin död och uppståndelse säger: ”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden”. Det är inte direkt intrycket man får av en som torterats, skymfats och dödats på ett kors, men tydligen av en som uppstått igen efter denna avrättning, detta att Jesus hade uppstått var vad lärjungarna predikade så fort de började med detta, de pratade inte om vad Jesus sagt: ”Vänd andra kinden till,” ”älska din nästa som dig själv” etc utan de förkunnade att Jesus var Gud son och att han hade dött för alla människors skull och uppstått igen.

Lärjungarna var beredda att gå i döden, trots att de inte hade någon egen vinning av att berätta om detta.

Tvivelare blir lärjungar

Vi känner Paulus som en kristen, Jesu bror Jakob som en kristen och ännu flera, men många som så småningom offrade sina liv för den uppståndne var under hans livstid skeptiker eller motståndare, men de hänvisar till att de mött eller blivit övertygade om att Jesus uppstått som skäl till att de nu tror.

Avslutning - Den lärjunge som Jesus älskade

Till avslutning vill jag påminna om att Johannesevangeliets författare, trots sin längtan att övertyga dig och mig och hela världen om Jesus, trots allt funnit något ännu viktigare, han omtalar sig själv genom hela evangeliet som: ”Den lärjunge som Jesus älskade”, troligtvis älskade inte Jesus honom mer än dig eller mig eller någon annan människa, men jag tror att han hade funnit att det där vi pratade om i början, om att genom Jesu död och uppståndelse så kan vi leva i en relation med Gud, så där som det var tänkt från början: i hans godhet, värme, helighet, ljus och glädje.

Jag tror att han vill att vi var och en ska få uppleva det också och att vi ska gå ut till alla människor med det budskapet. För utan Gud så är vi som människorna ombord på *Titanic* efter att hon kört på isberget: omgivna av livets goda, men dödsdömda i det mörka, kalla havet, men med Gud så lyfter han oss ombord på det eviga livets lilla fiskebåt, kanske oväntat för oss själva, men tydligt när det sker; precis som för lärjungarna den där morgonen, som vi läste: ”De förstod att det var Herren.”

Amen

Next to the
Globe Ball
Unsettled Tuesday, Wednesday
southerly winds, moderate
becoming variable.
Average temperature 77°-84°
Average humidity 65-75%
Average precipitation 0.00-0.01
Average wind velocity 10-15
Three years

New York American

EDITION FOR
GREATER NEW YORK.

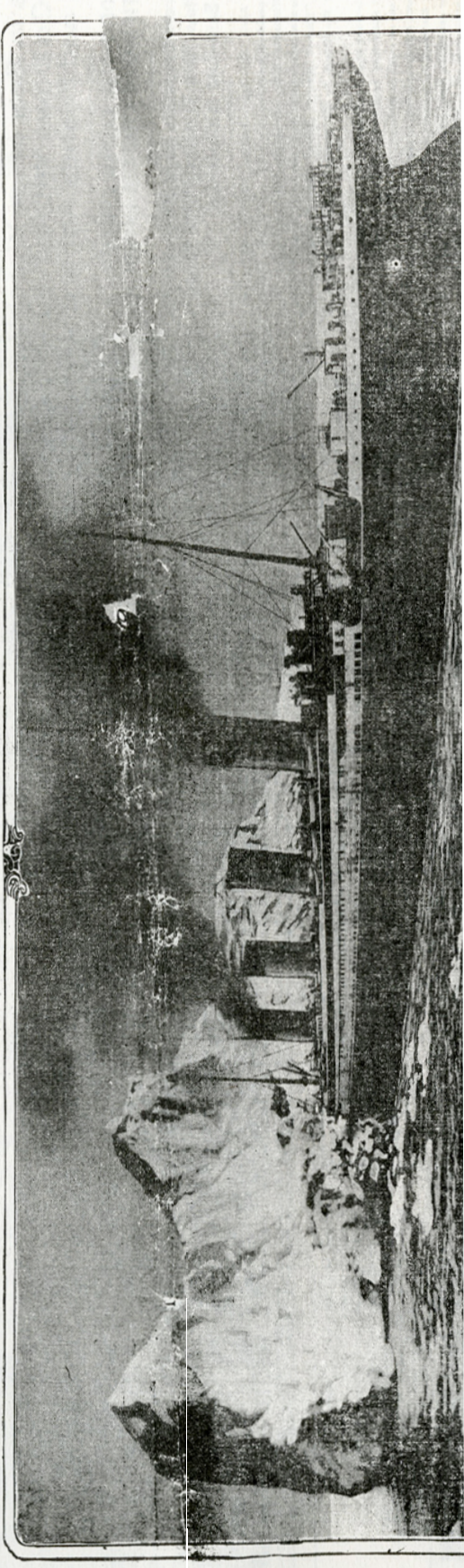
BUSINESS PROPERTY
TO LET: The best Variety in Every Section
of City. Advertising at Very Low Rates.
In AMERICAN ADVERTISING AGENCY
NEW YORK, 100 NASSAU ST., 10th Fl., N. Y. C.
Telephone 100-1000. Advertising Office, 100 N. Y. C.
William A. Smith, Advertising Editor, 100 N. Y. C.

No. 10,499. Copyright, 1912, by The New York American. Published by C. E. Feltz, Editor.

J. J. ASTOR LOST ON TITANIC 1,500 TO 1,800 DEAD

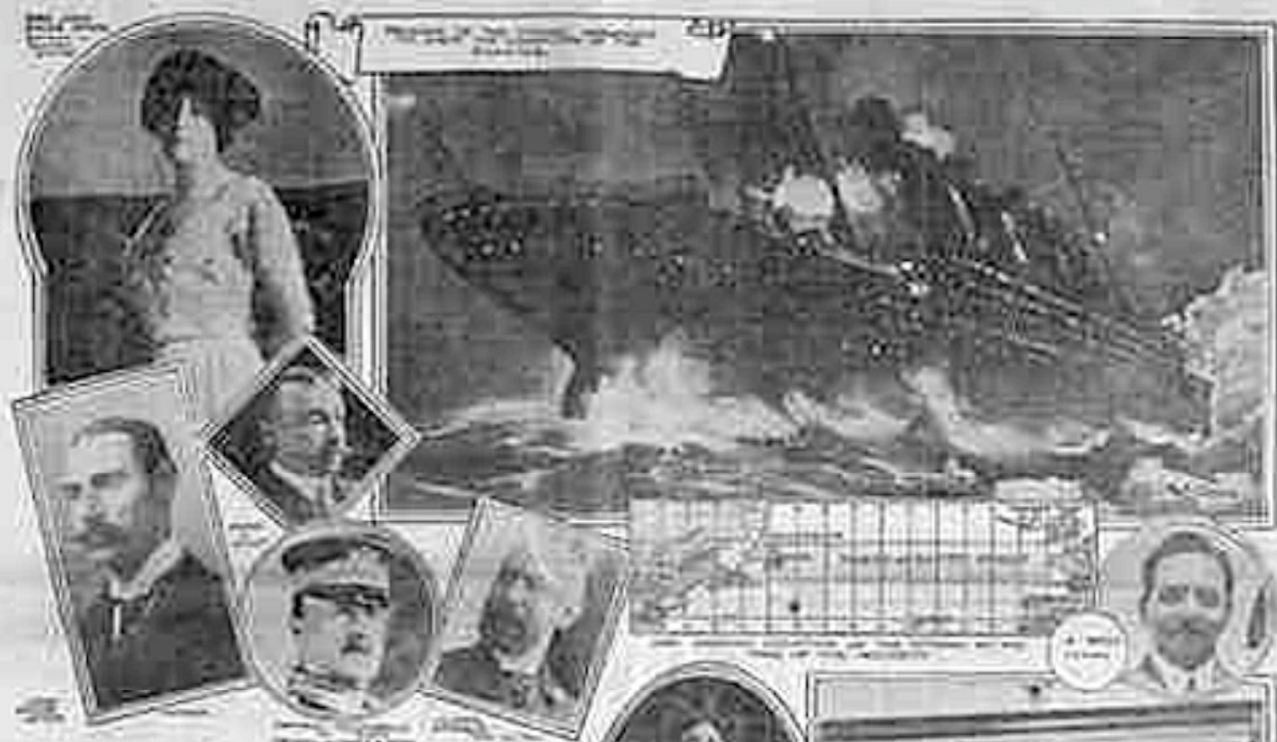
John Jacob Astor was among the passengers who went down with the ship, according to a wireless dispatch received by Bradstreets last night from the liner Olympic. Mrs. Astor was saved and is being brought to shore by the Carpathia.

The Wireless Operator at Cape Race, Newfoundland, Flashes: "Eighteen Hundred Lives Have Been Lost in the Wreck of the Titanic."

THE NEW YORK HERALD.

THE TITANIC SINKS WITH 1,800 ON BOARD; ONLY 675, MOSTLY WOMEN AND CHILDREN, SAVED

MOST APPALLING DISASTER IN MARINE HISTORY OCCURS WHEN WORLD'S LARGEST STEAMSHIP STRIKES GIGANTIC ICEBERG AT NIGHT

Remains of World's Most Widely Known
Steamship, Including Captain John Jacob
Astor and His Wife, William T. Smith
and Junior Officer Among Those
Whose Fate Is in Doubt.

A British liner, one of the finest ever built, the R.M.S. Titanic, was wrecked on the Atlantic coast of North America, and the lives of many of those on board are in doubt.

The ship, which was on her maiden voyage from Southampton, England, to New York, was struck by a large iceberg at midnight on Sunday night, April 14, and sank in the early morning of Monday, April 15, 1912.

The ship was carrying 2,204 passengers and crew, and only 675 were saved.

